

Z toho, co jsem slýchal mezi některými křesťany, jsem si kdysi odvodil, že přijmout Pána Ježíše znamená pomodlit se určitou **modlitbu** a pak se držet některých důležitých **principů**. „Posvěcený život“ se tomu říkávalo.

Když jsem ale pozorně četl Boží slovo a **povídal si o tom s Pánem Ježíšem**, zjistil jsem, že **Jeho** záměr s lidmi, kteří se Mu oddají, je mnohem větší, než jen abychom po vstupní modlitbě dodržovali pravidla a chodili do sboru.

On chce být s každým z nás osobně ve stálém spojení, jako **Přítel**, jako **Rádce**, chce nás vést a chce **skrze nás konat dílo**, které **přesáhne i práh naší vlastní smrti...**

Posvěcený život je moc důležitý a může být skvělým „svědectvím“ i pro naše okolí. Jestliže se z něho ale vytratí radostné spojení s živým Ježíšem, může se stát zákonickým břemenem, jaké neinspiruje ani věřící, natož pak cizí lidi, kteří nás pozorují zpovzdálí...

Budeme-li Pánu Ježíši dostatečně blízko, On má pro nás dosud nepoznanou proměňující hloubku své lásky a radosti. A **posvěcený život bude důsledkem** prožívání Jeho lásky a radosti, **nikoli příčinou...!**